

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชของ
เกษตรกรรมเชิงลึกหอมหัวใหญ่ลันป่าตอง^๑
กึ่งอิมเมจเม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์ สุทธิสา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วราภา คุณพร	กรรมการ
อาจารย์ ดร. โภวิทย์ พวงงาม	กรรมการ
อาจารย์ นิตยา สุวรรณรัตน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ระดับความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะล้วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ความรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ปัจจัยด้านพฤติกรรมการรับข่าวสาร กับความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชต่อตัวเกษตรกรเอง กับความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ สมาชิกสหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ลับนาตอง กังข่า-เกโลเม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน (Multistage Sampling) ได้จำนวนตัวอย่าง 210 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาตัวอยพหุแบบชั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) และสัมประสิทธิ์ผลลัพธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

จากการศึกษาได้พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชในระดับปานกลาง โดยมีความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทึ่งต่อตัวเกษตรกรเองและต่อสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง การเบิดรับสื่อบุคคล การเบิดรับสื่อมวลชน ความรู้เกี่ยวกับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช และความล้มเหลวในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในทางนวภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชต่อตัวเกษตรกรเอง มีความล้มเหลวในทางนวภาคความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชต่อตัวเกษตรกรเอง มีความล้มเหลวในทางนวภาคความตระหนักรเกี่ยวกับพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สำหรับปัจจุบันและความต้องการของเกษตรกร เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สามารถเลือกเลี้ยงการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชในการปลูกหอนหัวใหญ่ และรู้สึกว่าอนุอิดอัดในการสั่ง-ให้เลี้ยงป้องกันตัวในขณะนี้ดีกว่าสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช เกษตรกรต้องการให้เจ้าหน้าที่สั่ง-

เสริมการเกนดรของทางราชการและเผยแพร่ เป็นผู้เผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับสารบื้องกัน

กำจัดศัตรูพืช โดยการอธิบายด้วยการบรรยายร่วมกับการแสดงผลการสังเคราะห์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป รัฐควรประสานงานกับเอกชนในการเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับสารบื้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมทั้งประเทศและนานาชาติ ตลอดจนการเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับวิธีการบื้องกันกำจัดศัตรูพืช ให้แก่เกษตรกร เยาวชนและผู้จัดทำหน้าที่สารบื้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีการติดต่อสื่อสารผ่านทางสื่อบุคคล สื่อมวลชน และการไปทัศนศึกษา นอกจากนี้ รัฐควรมีมาตรการควบคุมการนำเข้าสารบื้องกันกำจัดศัตรูพืชในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง และควรจะเผยแพร่ผลงานวิจัยนี้ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น แจกเอกสาร นิทรรศการ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติให้มากขึ้น

อิธสิกธินมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Pesticide Toxicity Awareness of Sanpatong Onion
 Cooperative Members, Mae Wang Sub-district,
 Chiang Mai Province

Author Mr. Daruphun Sansiriphun

M.Sc. (Agriculture) Agricultural Extension

Thesis Examination Committee :

Assoc. Prof. Dr.Paiboon Suthasupa	Chairman
Assist. Prof. Warapa Kunaporn	Member
Lecturer Dr.Kovit Phong-ngam	Member
Lecturer Nitaya Suwannarat	Member

Abstract

The objectives of the study are to study the pesticide toxicity awareness of Sanpatong Onion Cooperative members, Mae Wang Sub-district, Chiang Mai Province, to analyze the relationship between the pesticide toxicity awareness and personal characteristics, socio-economic and the relationship between the pesticide toxicity awareness towards farmers themselves and pesticide toxicity awareness towards environment, as well as to obtain their opinions about problems and needs of pesticide application.

A total of 210 farmers of Sanpatong Onion Cooperative members, Mae Wang Sub-district, Chiang Mai Province is studied by a selected Multistage Sampling Method. The collection of data is carried out using a structured questionnaire for interviewing. Statistical techniques used include percentage, means, standard deviation, stepwise multiple regression analysis, and Pearson product moment correlation coefficient.

Findings indicate that most farmers are aware of pesticide toxicity at the middle level both towards themselves and environment. Four independent variables, namely, personal contact, mass communication, urban exposure and pesticide knowledge are found to be related significantly at .001 level to both farmers and environment.

There are two major problems faced by farmers, i.e., they could not avoid using pesticides in growing onion, and they felt uneasy while wearing protective clothes. Most farmers need more pesticide information from both extension workers (government and private) and medical doctors in giving lecture as well as conducting method demonstration techniques.

Suggestions based on this research are (1) Government should cooperate with the private sector in disseminating the pesticides knowledge in terms of the advantage and disadvantage and other pest control methods to farmers, youth and pesticide salesmen by personal contact, mass communication and study tour method. (2) Pesticides import should be strictly controlled by government. (3) Various media including leaflets, brochures, exhibitions, radio and television, should be widely used to disseminate research findings.